

F. t. L. om Indkomst- og Formueskat til Staten.

sion, Livrente, Overlevelsere, Annuitet, Klosterhævning, Fribolig, Aftægtsydelse, Ydelse ifølge Forsikring for Ulykkestilfælde o. desl.

§ 13.

Ved Beregningen af den skattepligtige Formue bliver at fradrage i den samlede Aktivmasse:

- a. Den skattepligtiges Gæld;
- b. Kapitalværdien af Pensioner, Aftægtsydelser og andre periodiske Ydelser, som det paahviler den skattepligtige at udrede.

I de Tilfælde, hvor Formueskatten svares i Henhold til § 10, 3. Punktum, kan dog kun Værdien af de Byrder fradrages, som hvile paa de Formuede, der ere inddragne under Beskatningen.

§ 14.

Ved Værdisætningen af Formuen blive følgende Regler at iagttage:

1. Faste Ejendomme sættes til den Værdi, hvortil de i Henhold til Lov om Ejendomsskyld ere vurderede, med Fradrag af Arvefæsteafgifter og andre Byrder, hvortil intet Hensyn er taget ved Vurderingen til Ejendomsskyld, og med Tillæg af Værdien af Besætning, Inventar, Maskiner og andet Driftsmateriel.

For saa vidt en Ejendom ikke maatte være vurderet til Ejendomsskyld paa det Tidspunkt, da Ansættelse efter nærværende Lov finder Sted, bliver Værdiansættelsen at foretage efter de i Loven om Ejendomsskyld foreskrevne Regler.

En Landejendom, der bestaar af flere i Henhold til Lov om Ejendomsskyld § 2, 3die Stykke, særskilt til Ejendomsskyld ansatte Dele, sættes til sin Værdi i Handel og Vandel som samlet Ejendom.

2. Værdipapirer ansættes, for saa vidt de noteres paa Københavns Børs, efter Kursværdien, i modsat Fald efter deres Paalydende, medmindre det skønnes, at deres Værdi er forskellig derfra.
3. Udestaaende Fordringer, som ikke kunne inddrives, medregnes ikke.
4. Skibe og andre Løsøregenstande ansættes efter deres Salgsværdi. Som Vejledning tjener særlig den Sum, for hvilken de maatte være forsikrede.
5. Reelle Privilegier samt vedvarende Indkomster og Ydelser (§ 12, e) ansættes efter den Vederlagssum, der kan paaregnes opnaaet for dem.

§ 15.

Familieoverhovedet beskattes af Hustrus og Børns Formue, for saa vidt Indkomsterne deraf i Medfør af § 7 ved Ansættelsen til Indkomstskat skulle betragtes som skattepligtig Indkomst for ham.

§ 16.

Naar den skattepligtige selv angiver sin Formues Størrelse (jfr. § 22), ansættes Skatten efter Formuens Værdi paa den Tid, da Angivelsen finder Sted. Enhver er berettiget til at lægge Værdien den 1. Januar til Grund for sin Angivelse. Ved Landbrugs- eller Næringsdrift, hvor der finder regelmæssige aarlige Regnskabsafslutninger Sted, kan den Formuestatus lægges til Grund for Angivelsen, som er fremkommen ved Afslutningen af det sidste Regnskabsaar.

Naar Selvangivelse ikke finder Sted, ansættes Skatten efter Formuens Værdi paa det Tidspunkt, da Skatteansættelsen foregaar.

Formueskatten beregnes kun af fulde hundrede Kroner.